

ХАРТА ЗА СПАЗВАНЕ НА ПРАВАТА И ДОСТОЙНСТВОТО НА ОКУПАТОРИТЕ НА ТЕРЕНИ

„[...] незнанието, забравянето и презрението към правата на човека са единствената причина за обществените злочестини [...]“

Преамбюл към Декларацията за правата на човека и гражданина от 26 август 1789 година

ПРЕАМБЮЛ

Организациите, подели инициативата за настоящата Харта, установяват, че във Франция, социалното изключване на най-бедните и тяхната несигурност водят до възраждане на незаконните окупации на терени от необходимост, пораждащо множество огнища на несигурна жизнена среда, а понякога и внедряването на гета.

Нарастващият брой изселвания и евакуации, насочени срещу окупаторите тези терени, води до видимо влошаване на условията им на живот. Те твърде често се провеждат в разрез с основните национални и международни норми и принципи, регламентиращи тяхната реализация.

Франция вече е била осъждана от европейските и международни инстанции по този повод.

От съществено значение е да се постигне справедлив баланс между конституционно защитеното право на собственост и основните права на окупаторите и по-специално правото им на жилище. Преследваната цел не е да се увековечи съществуването на гетата или други средища с несигурна жизнена среда, а да се подобрят условията на живот на техните обитатели в изчакване на достойни и трайни алтернативни решения.

Настоящата Харта се основава на френското, европейското и международното право, за да припомни правата на човека, но същевременно и задълженията на всички публични и частни субекти в контекста на незаконното окупиране на терени.

Правата и задълженията, записани в настоящата Харта, се отнасят за всички етапи от използването на терена - от заемането му, постройката на импровизираните жилища върху земята, до изселването или евакуацията, доколкото тя се основава на съдебно решение или административен акт, без да се забравя задължителното осигуряване на специално пригодени алтернативни жилища.

Организациите, инициатори на настоящата Харта, се задължават да я популяризират и разпространяват сред засегнатите лица, изисквайки спазването на заложените принципи.

ЧЛЕН 1

За да се прилага ефективно правото на жилище, държавните институции трябва да направят всичко възможно, за да се изкоренят гетата, чиито обитатели, принудени да живеят в тези условия, трябва да бъдат преместени в нормални жилищни условия.

Препратки: чл.8 от Европейската конвенция за правата на човека; чл.чл. 3-1 и 27 от Международната конвенция за правата на детето; чл.11.1 от Международния пакт за икономически, социални и културни права; чл. 34.3 от Хартата на основните права на Европейския съюз; чл.чл. 30 и 31 от ревизираната Европейска социална харта ; чл. L300-1 от Кодекса за строителството и жилищната политика; чл. 1 от Закона от 6-ти юли 1989 г.; чл.чл. 1 и 1-1, ал.1 и 2 от Закона от 31 май 1990 г.

ЧЛЕН 2

Никой не може да бъде дискриминиран заради начина му на живот, социално-икономическия му статус или по независимо кой друг критерий, защитен от международното право.

Препратки: чл.225-1 от Наказателния кодекс, чл.14 от Европейската конвенция за правата на човека, чл.2 от Международната конвенция за правата на детето, чл. 2 от Международния пакт за икономически, социални и културни права, чл.чл. 2 и 26 от Международния пакт за граждански и политически права, чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, чл. Е от ревизираната Европейска социална харта.

ЧЛЕН 3

Всеки импровизиран подслон е жилището на обитателите си. Всеки има право на признание и уважение към своето жилище и неговата неприкосновеност.

Препратки: чл.чл. 226-4 и 432-8 от Наказателния кодекс, чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 16 от Международната конвенция за правата на детето, чл. 17 от Международния пакт за граждански и политически права, чл. 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

ЧЛЕН 4

Никой не може да бъде подложен на заплахи или принуда от страна на собственика, на правоохранителните органи или от каквито и да било други лица, за да напусне незаконно импровизираното си жилище, окупирания от него терен или населеното място. В противен случай извършителят подлежи на законови санкции.

Препратки: чл.чл. 222-14-2, 222-18-2 и 222-17 до 226-4 от Наказателния кодекс, Общи коментари № 4 и № 7 на Комитета за икономически, социални и културни права.

ЧЛЕН 5

При изпълнение на служебните си задължения правоохранителните органи са длъжни да се отнасят с уважение към окупаторите, независимо от тяхната националност, произход или социален статус.

Препратки: чл.чл. R434-11 и R515-7 от Кодекса за вътрешна сигурност.

ЧЛЕН 6

Достъпът до вода, електричество и събиране на битовите отпадъци не може да бъде отказван никому. Властите са длъжни да направят всичко възможно, за да осигурят спазването на тези права.

Препратки: чл. L210-1 от Кодекса за околната среда, чл. L121-1 от Енергийния кодекс, чл. L2224-13 от Общия кодекс за местното самоуправление, чл.чл. 2, 3 и 8 от Европейската конвенция за правата на човека, чл.чл. 3-1, 24-2 в) и чл. 37 от Международната конвенция за правата на детето, чл. 14-2. h от Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, член 28-2. а) от Конвенцията за правата на хората с увреждания, Общи коментари № 14 и № 15 от Комитета за икономически, социални и културни права, чл.чл. 1, 4 и 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

ЧЛЕН 7

Всяко разпореждане за евакуация от страна на общината или на префектурата трябва да бъде оправдано от съображения за сигурност, включващи най-непосредствен риск за физическата неприкосновеност на окупаторите и / или на околните и да се основава на стриктна оценка, съответстваща на степента на опасност за обществения ред, като се зачита достойнството на окупаторите.

Препратки: чл.чл L2212-2 и L2215-1 от Общия кодекс за местното самоуправление, чл.чл. 3 и 8 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 4 и чл. 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

ЧЛЕН 8

На всеки окупатор трябва да бъде осигурена възможност да оспорва очевидно незаконно разпореждане, издадено от общината или от префектурата.

Препратки: чл.чл. L2131-1, L2131-9 и R2122-7 от Общия кодекс за местното самоуправление, чл. R441-1 от Административнопроцесуалния кодекс, чл. 25 от Закона от 10 юли 1991 г., чл. 43-1 от Постановлението от 19 декември 1991, чл.чл. 3, 6 и 8 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 3.1 от Международната конвенция за правата на детето, Общ коментар № 7 на Комитета за икономически, социални и културни права.

ЧЛЕН 9

Никакви изселвания не могат да се осъществяват без съдебно решение и без да бъдат спазени гаранциите, посочени в настоящата Харта.

Препратка: чл. L411-1 от Кодекса за гражданското изпълнително производство.

ЧЛЕН 10

Всеки незаконен обитател, застрашен от изселване, има право на справедлив съдебен процес и по-специално на спазване на процесуалните норми, както предгражданските, така и пред административните съдилища.

Препратки: чл.чл. 12, 55, 503 ал. 1, 653 до 664-1 и 751 от Гражданския процесуален кодекс, чл.чл. R411-1 и R412-2 от Кодекса за гражданското изпълнително производство, чл. 25 от Закона от 10 юли 1991 г., чл. 43-1 от Постановлението от 19 декември 1991 г., чл. 6 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 14 от Международния пакт за граждански и политически права, чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

ЧЛЕН 11

Всеки окупатор на терен трябва да се ползва от същата защита, както и живущите в една жилищна сграда, по отношение на сроковете за поддръжка в имотите.

Препратки: чл.чл. L 412-2, L 412-3, L 412-4, R412-2 (закл. ал. 1) и R412-4 от Кодекса за гражданското изпълнително производство.

ЧЛЕН 12

Никой не може да бъде изселен по време на зимното примирие, освен ако не му е предложено достойно, трайно и съобразено с неговите нужди решение.

Препратки: Чл. L412-6 от Кодекса за гражданското изпълнително производство, чл. 3 и чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 1.3 от Международната конвенция за правата на детето.

ЧЛЕН 13

Изселване или евакуация не могат да се извършват без реална проверка на ситуацията на всяко едно лице по отношение на семейното му положение, здравословно състояние, образование, заетост и осигурено жилище.

Препратка: междуведомствен циркуляр от 26 август 2012 г. относно подготовителните и съпътстващите мероприятия на операциите за евакуация на незаконни лагери

ЧЛЕН 14

Изселване или евакуация не могат да се извършват без предварително предложено решение за предоставяне на жилище или достойно, трайно и съобразено с нуждите на хората настаняване на друго място. Това предложение не трябва да нарушава принципа за неразделяне на семействата, нито да води до неравностойно третиране на хората.

Препратки: чл.чл. L345-2-2 и L345-2-3 от Кодекса за социалното действие и семействата, циркулярно писмо от 26 август 2012 г., чл.чл. 8 и 14 от Европейската конвенция за правата на човека, чл.чл. 3-1 и 9 от Международната конвенция за правата на детето, Общ коментар № 7 на Комитета за икономически, социални и културни права, чл. 34.3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, чл.чл. 30 и 31 от Европейската социална харта.

ЧЛЕН 15

Никой не може да бъде принудително изселен, дори при наличие на съдебно решение, ако не е осигурено предварително съдействие от страна на полицията.

Препратка: чл. 226-4-2 от Наказателния кодекс.

ЧЛЕН 16

Всеки окупатор трябва да има възможност да оспори очевидно незаконно решение за искане на оказване на съдействие от страна на полицията.

Препратки: чл. R 441-1 от Кодекса за административното производство, чл.чл. 1 и 3, от 11 юли 1979 г., чл. 25 от Закона от 10 юли 1991 г., чл. 43-1 от Постановлението от 19 декември 1991 г., чл.чл. 3, 6 и 8 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 1.3 от Международната конвенция за правата на детето, Общ коментар № 7 на Комитета за икономически, социални и културни права.

ЧЛЕН 17

Изселването или евакуацията не трябва да застрашават непрекъснатостта на образованието на децата, нито да водят до прекъсване на медицинското или социалното осигуряване на засегнатите лица.

Препратки: чл.чл. L131-1 и L131-6 от Кодекса на образованието, чл. 1110-1 от Кодекса за общественото здраве, циркулярно писмо от 26 август 2012 г., чл. 2 от Допълнителния протокол №1 от Европейската конвенция за правата на човека, чл. 24 от Международната конвенция за правата на детето, чл. 13-1 от Международния пакт за икономически, социални и културни права.

ЧЛЕН 18

Не трябва да се допуска унищожаване или задържане на имущество или лични вещи.

Препратки: чл.чл. 322-1, ал. 1, 322-2, ал. 3 от Наказателния кодекс, чл.чл. 544 и 545 от Гражданския процесуален кодекс, чл.чл. L122-2, L433-1 до L433-3 и R433-1 до R433-6 от Кодекса за гражданското изпълнително производство, чл.чл. 2 и 17 от Декларацията за правата на човека и гражданина от 26 август 1789 г., чл. 1, ал. 1 от Допълнителния протокол №1 от Европейската конвенция за правата на човека, член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

ЧЛЕН 19

Никой не трябва да бъде ограничаван от правоохранителните органи, при свободното напускане и завръщане като следствие от изселване или евакуация на терен. Окупаторите трябва да запазят свободата си на придвижване.

Препратки: чл. 12, ал. 1 от Международния пакт за гражданските права и политиките, чл. 2.1 от Протокол № 4 към Европейската конвенция за правата на човека.

Списък на организациите, които подкрепят хартата: Advocacy France, AFVS (Association des Familles Victimes de Saturnisme), AITEC (Association Internationale des Techniciens Experts et Chercheurs), Amnesty International France, ASAV (Association pour l'Accueil des Voyageurs), Association des Cités du Secours Catholique, ATD Quart-Monde, CNDH Romeurope, Collectif les Morts de la Rue, Dalila Abbar (Jurisogement), Emmaüs France, European Roma Rights Centre, FAPIL (Fédération des Associations et des Acteurs pour la Promotion et l'Insertion par le Logement), Fédération de l'entraide protestante, FEANTSA (Fédération Européenne des Associations Nationales Travaillant avec les Sans-Abri), FNARS (Fédération Nationale des Associations d'Accueil et de Réinsertion Sociale), FNASAT (Fédération Nationale des Associations Solidaires d'Action avec les Tsiganes et les Gens du voyage), Fondation Abbé Pierre, Fondation de l'Armée du Salut, Halem, Hors la Rue, Housing Rights Watch, Jeudi Noir, La Cimade, Ligue des Droits de l'Homme, MRAP (Mouvement contre le Racisme et pour l'Amitié entre les Peuples), Médecins du Monde, Parcours d'Exil, Petits Frères des Pauvres, Secours Catholique Caritas France, Syndicat des Avocats de France, Syndicat de la Magistrature